तकः । ज्ञानि वाऽहारयेदेनसप्तु चैनं निमळावेत् । स्यायेत् प्रमदाराणां शिरांस्थेनज्ञ वा प्रथक् । चिनक-माचारण्ये ६२२ प्रवादौ ढस्यम् । स च भ्रमी व्यासर्गहितायाम १ च० छन्नो यथा

''नित्यं नैमित्तिकं काग्यमिति कर्मे तिधा मतम्। तिविधं तञ्च वच्चामि ग्टइस्यस्यावधार्यताम् । यामिन्याः पश्चिमे यामे त्यक्तनिहो इरि मारेत्। खालोक्य म-कुलद्रवां कर्माक्यकमाचरेत्। क्रतशौचो निष्वे व्याग्नि दन्तान् प्रचाल्य वारिखा। स्नालोपास्य द्विजः सन्धां देवाटीं स्वेव तर्पयेत्। वेदवेदाङ्गणास्त्राणि इतिचामानि चाभ्यसेत्। अध्यापयेच मक्किष्रान् सिंहमांच हिजो-त्तमः। खनुकां प्रापयेत्वया जानमात्रं समापयेत्। समधी हि समर्थन नाविज्ञातः कचिहमेत्। सरित्स-रिष वापील गर्तप्रस्ववंशादिल् । स्नाबीत बावदुद्वा पञ्च पिराजानि वारिचा। तीर्धाभावेऽध्यमक्राया चा चा-यान्तोयैः समाकृतैः । स्टक्षासूनगतसम् यावद्व्यरपीड-नम। स्नानमन्दैवतैः तुर्बोत् पावनैवापि मार्क्कयेत्। मन्त्रैः प्राचांस्तिरायस्य चौरैचाई दिखोक्येत्। तिष्त्रन्, स्थिता त गायली ततः साध्यायमारभेत्। भाषाञ्च यज्ञयां वाच्यामचर्वाङ्किरवामपि। इतिकावपुराणानां वेदोयनिवदां दिजः । शक्त्रा बस्यक् पठे जिल्लामत्यय-व्यासमापनात्। य बज्जदानतपसामखिलं फबमात्र-बात्। तकादइरइवेंद क्रिजोऽधीबीत वाग्यतः। धर्मभाक्तीतज्ञाचादि वर्षेषां यक्तितः पठेत्। कतस्वा-ध्यायः प्रथमं तर्पयेकाथ देवताः। जान्वा च दिच्चणं दंभैः प्रागयीः सयवैस्तिलैः। एकैकाञ्चलिदानेन प्रक-तिस्योपवीतकः। समजानुद्वयो ब्रह्मसूत्रधार उदडः सुखः। तिया ग्दर्भेश वासायौरीवैक्ति विविश्वितैः। चमोभिदत्तरिच प्रै: जनिवाम् लनिगतैः। दाभ्यां दाः भ्यामञ्जलभ्यां मनुष्र्यांक्रपयेत्रतः। दश्चिणाभिस्यः सञ्जान्वा च दिगुणैः कुगैः। तिबैर्ज बैय देशिन्या म्लदभी दिनिः स्टेरैं। दिख्यां चोपयीतः स्थात् क्रमे-चान्त्रनिभिक्तिभः। यनपेवेद्विविषत्ं सत्तरं च पि-तृत् खकात्। मातृमाताम इांस्तद्व खीनेवं हि लिभ-. स्त्रिभः। मानामहानां वेऽष्यन्ये गोतिग्यो दाहव-र्जिताः। तानेकाञ्चलिदानेन तर्पयेच प्रथक् प्रथक्। असंकातप्रमीता ये प्रतिसंकारवर्जिताः। वस्त्रनिष्पीड-नामाभिक्तेषामाध्यायनमावेत्। चतर्पितेव

वस्त्रं निष्पोडवेच्च यः । निरागाः पितरस्तस्य भवन्ति सुरमानुषाः । पयोदर्भस्वधाकारगोत्रनामतिलैभवेत् । सु-दसं तत्पुनस्ते प्रामेकेनापि द्या विना। अन्य चित्तेन यहत्तं यहत्तं विधिवर्जितम् । अनासनस्यितेनापि त-क्जलं रुधिरायते । एवं चर्नापताः कामैक्सप्कांक्तप-यनि च । ब्रह्मदिन्या शिवादित्यसित्ववक्षनामिः। पूजयेक्क चित्रेर्भन्त्रं वे दमन्त्रोक्तदेवताः । उपस्थाय रवेः काष्टां पूजियत्वा च देवताः। ब्रह्मारनीन्द्रीषधीजीव-विष्णुनामक्तांक्रसाम्। क्ष्यां यत्तेति सत्कायं नम-सारै: खंनामिशः। जला सुखं समालभ्य स्नानमेवं समा-चरेत्। ततः प्रविद्य भवनमावसच्ये इताधने। पाक-यत्तांव चत्रोविद्ध्यादुविधिवद्वितः। खनाहितावस-थ्याग्निरादायाचं इतज्ञतम्। शाकवेन विधानेन जु-च्याक्षीकिके अन्ते। व्यक्तांभिव्योहितिभिच समकाभि-स्ततः परम्। षड्भिर्देवक्रतस्येति भन्तविद्वयेथाक्रमम्। प्राजापत्यं खिल्ततं छत्वैवं द्वाद्गाक्तीः। चोद्वारः पूर्वः खाङ्गानस्त्रागः खिष्टविधानतः । भवि दर्भान् हमातीर्थ बलिकमें समाचरेत्। विश्वेभ्यो देवेभ्य इति वर्वभूतेभ्य एव च । भूतानां पत्रवे चेति नमस्का-रेख शास्त्रवित्। दद्याङ्गित्रविष्यञ्चाचे पितृभ्यच स्वधा नमः । पात्रनिर्धेजनं वारि वायव्यां दिशि निः चि-पेत्। उद्गुत्व जोडगयाचमात्रमत्रं इतोचितं। इद-मसं मनुषेत्रभ्यो इने लाज्जा सस्त्स्जेत्। गोलमाम-खधाकारैः पितृभ्यशापि यक्तितः। षड्भ्योऽसमलहं दद्यात् पितृयक्तविधानतः । वेदादीनां पठेत् किञ्चि-द्व ब्रह्मसुखाप्तये । ततीऽन्यद्वमादाय निगल भवना-ह्वा कात्रेभ्यः खपचेभ्यय प्रक्तिपेद्यासमेव च। उपिक्य खर्दारि तिष्ठे द्यावना इत्ते कम्। अप्रमत्तोऽ-तिथि लिप्सुभीवशुद्धः प्रतीचकः । आगतः दूरतः यानां भोक्त् नाममिनञ्चनम्। इद्दा सम्मूखमस्येत्व सत्कत्व प्र-श्रयाञ्च नैः। पादधावनसमानाभ्यञ्चनादिभिर्षितः। तिदिनं प्रापयेताद्यो यत्तस्याभ्यधिकोऽनिधिः। काला-गतोऽतिथिद प्वदेपारो ग्रहागतः। दावेतौ पूजितौ सर्गं नवतोऽधस्तप्जितौ । विवाहास्नातकस्त्राभ्टराचा-र्यसृहदत्वजः। अध्यो भवनि धर्मेण प्रतिवर्षे गृहा-गताः। गृहागताय सत्कत्य त्रोतियाय यद्याविधि। भक्तत्रोपकल्पयेदेकं महाभागं विश्वज्ञयेत्। विश्वज्ञये-दत्तवच्य सन्प्रयोतियातियोन् । मिल्रमात् सम्बन्धः